Եգիպտոս 'ի Յուզմունս, որպէս գրէ Կարապետ վարդապետ առաջնորդ տեղւոյն։ Այլազգիք Սիոնի արգելին զՔրիստոնեայս թաղելոյ զմեռեալս իւրեանց։ որպէս 'ի մուսմ նուագի յարձակեալ 'ի վերայ եկեղեցականաց Ցունաց կամէին դանակոծել զնոսա, եւ նոցա թողեալ զմեռեալն անդ՝ փախեան, և յետ երկուց ժամուց հաճեալ զկամն նոցա՝ դնացեալ թաղեցին զնա։ և յօրէ յայնմանէ ոչ կարէր ոք 'ի Քրիստոնէից ելանել 'ի դերեզմանատուն, և դատաւորք տեղւոյն ոչ կարէին ասել ինչ, Լատինք յառաջադոյն վասն այսր բերեալ էին հրովարտակ յԱրքայէ՝ իսկ Հայք և Ցունք 'ի վերայ այսր չփոթի առին դիր 'ի դատաւորէն և առաքեցին 'ի Կոստանդինուպօլիս խնդրել հրովարտակ, զի մի դարձեալ յանդգնեսցին այլազգիք Սիոնի գործել զայնպիսի չարիս։ (1808։ 27 Ապրիլ)։

ԳԼՈՒԽ ԻԱ.

Մահ Յակոբ եպիսկոպոսի։ Փոխանորդ Պօղոս վարդապետ։ Տումարք Ամառոյն։ Գաբուռնի պաշի։ Նիւթք շինութեան։ Գրգռութիւն Ցոյն ժողովրդոց։ Խռովութիւն այլազգեաց ոսկս շինութեան առնչաբերն։ Զինակիր Կուսակալին Դամասկոսի։

Ի ՍՈՑՆ աւուրս փոխանորդն Երուսաղէմի Յակոբ եպիսկոպոս՝ տաղտկացեալ 'ի ծանրութենէ գործոյն հրաժարեցաւ 'ի պաշտօնէ իւրմէ, և անկաւ խօթ 'ի մահիճս որ և վախճանեցաւ իսկ 'ի վանքն Իսկիւտարու, և մնացին անդ Մարկոս եպիսկոպոս եւ Մկրտիչ վարդապետ, որոց միաբանեալ զբոլոր գլխաւորս արհեստաւորաց մեծ բազմութեամբ մատուցին գիր աղաչանաց առ Արքայ Աէ Սէբայ կոչեցեալ տեղին, յաւուր Ուրբաթու (1809։ յ23 Ապրիլի), վերատին դարձուցանել առ Հայս զգաղտնի յափշտակեալ տեղիս 'ի Ցունաց, և այս գործ հաչակեցաւ 'ի քաղաքն ողջոյն, և զայրացեալ երկուց կողմանց սպառել ջանային զիրեարս։ Իսկ Յովհաննէս Պատրիարք և այլք